

Leesverslag A judgement in stone (Ruth Rendell)

Nicky van de Ven

© havovwo.nl (februari 2003)

1. Primaire gegevens

Auteur: Ruth Rendell
Titel: A Judgement in stone
Verschenen in: 1977
Aantal blz: 208
Leestijd: 8,5 uur
Uitgelezen op: 27 januari 2003

2. Verantwoording van de keuze

Iedereen moest een Engels boek lezen voor zijn of haar lijst. Ik heb voor dit boek gekozen omdat het van de buitenkant een erg moderne uitstraling had. Later zag ik dat het een boek uit de serie 'Blackbirds' was. Dit is een Engelse serie van de 'Lijsters'. Ik heb veel boeken van de Lijsters in het Nederlands gelezen en allen zijn ze me goed bevallen. Daarom koos ik dit boek in het Engels. Ik had verder nog niets over het boek gehoord. We had ik al op internet gezien dat Ruth Rendell een erg bekende Engelse schrijfster was. Ze heeft een 'fansite' en er is op het gehele web veel informatie over haar te vinden.

3. Verwachtingen vooraf

Zoals ik al eerder heb verteld, heb ik meerdere boeken van de serie 'Lijsters' gelezen in het Nederlands. Ik heb voor dit engelse boek gekozen omdat het er een is uit de serie die bij de 'Lijsters' hoort. De boeken die ik hiervan in het Nederlands heb gelezen zijn me allemaal erg goed bevallen en ik heb er dan ook een aantal serie's van gekocht. Het verhaal van het boek dat achter op de kaft stond sprak me ook erg aan. Er stond slechts twee zinnen, maar toch hebben deze twee zinnen ervoor gezorgd dat ik het boek ben gaan lezen. Ik houd wel van psychologische thrillers, zoals deze één is. Een boek moet naar mijn mening spannend zijn en blijven. Een boek waar een moord in voorkomt zal zeker aan deze verwachtingen voldoen.

4. Eerste reactie achteraf

Ik vind dit werk (1 = niet 2 = een beetje 3 = erg)

Spannend	3
Meeslepend	3
Ontroerend	2
Grappig	1
Realistisch	2
Fantasierijk	2
Interessant	3
Origineel	2
Goed te begrijpen	2

* Dit werk heeft mij aan het denken gezet ja/nee
* Ik heb iets aan dit werk gehad ja/nee

Leesverslag **A judgement in stone (Ruth Rendell)**

Nicky van de Ven

© havovwo.nl (februari 2003)

Dit werk spreekt me wel aan omdat het een ontzettend spannend verhaal is met allerlei gedachtes van verschillende hoofdpersonen in het verhaal verwerkt, die een belangrijke rol met betrekking tot de verhaallijn spelen. Ik vond het erg interessant om te lezen en heb het dan ook met plezier gelezen. Het enige nadeel van het boek is natuurlijk dat het een boek uit de Engelse literatuur is zodat het moeilijker leest doordat het vaak woorden bevat die ik niet snap.

5. Korte samenvatting van de inhoud

Eunice Parchman is een eenzame, verlaten vrouw, ze had in heel haar leven maar twee vrienden gehad. Van haar ouders hoefde niet naar school, maar ze ging wel. Toen de oorlog uitbrak werd ze naar het platteland gebracht, zonder ouders. Daar ging ze niet naar school. Toen ze terug kwam in Londen bij haar ouders had ze zo'n grote leerachterstand dat ze niks begreep, ze had niet leren lezen of schrijven. Maar ze had ook geen zin om het te leren, ze kon het wel verbergen.

Op haar vijfenveertigste werd ze als schoonmaakster aangenomen bij een rijke, deftige familie. Ze doet het perfect, ze is stil, maar maak het huisschoon als een bezetenen. De familie Coverdale is uitermate blij met haar. Alleen is er iets raars, alles wat opgedragen wordt op briefjes, voert Eunice niet uit. Maar ja, een detail denkt de familie. Hadden ze maar beter geweten.

Op een dag belt de heer Coverdale op vanaf zijn werk om te vertellen dat hij een paar papieren is vergeten, Eunice moest ze even klaar leggen, dan zou een bode deze ophalen. De papieren lagen op zijn bureau, met een paperclip aan elkaar, met als kop: 'De Coverdales van 1950 tot 1960'. Eunice zocht op het bureau, maar alle papieren hadden een paperclip en een titel. Ze gooide de hoorn gewoon op de haak en reageerde niet op andere telefoontjes of de deurbel.

Eunice had in haar nieuwe woonplaats wel een nieuwe vriendin gevonden, Joan Smith. Zij had het tenminste nooit over lezen of schrijven, dat beviel Eunice wel. Ze werden dikke vriendinnen.

Na enige tijd hadden de Coverdale's het door, en Eunice was analfabeet en moest weg.

Nadat Eunice en Joan terug kwamen van een bijeenkomst zaten de Coverdale's een Opera te kijken op de televisie. Joan en Eunice stookte elkaar op terwijl ze door de wapenkamer liepen, als ze die Coverdale's nou gewoon vermoorde, zouden ze van alle problemen af zijn. En zo gezegd, zo gedaan. Joan en Eunice vermoorde de Coverdale's omdat ze erachter waren gekomen dat Eunice analfabeet was.

6. Tijd en ruimte

De vertelde tijd

De vertelde tijd bestrijkt ongeveer anderhalf jaar. Het verhaal speelt zich af in de tijd dat Eunice bij de Coverdale's werkt. Hierbij wordt met flashbacks teruggekeken op het leven van Eunice en de Coverdale's vóórdat Eunice wordt aangenomen als huishoudster.

De verteltijd

Ik heb er ongeveer 8,5 uur over gedaan om het boek te lezen. Dit kwam onder andere doordat het boek in het Engels geschreven was. Ik moest vaak even stoppen met lezen om een moeilijk Engels woord op te zoeken. Als ik dit namelijk niet had gedaan, snapte ik een groot gedeelte van de tekst niet. Het verhaal heeft in het begin geen *in media res* en het heeft geen gesloten einde.

De topografische plaats

Het verhaal speelt zich voornamelijk af in het huis van de familie Coverdale: Lowfield Hall. Het huis lag in het plaatsje Greeving. Meneer Coverdale had ook nog een bedrijf in Stantwich waar hij elke dag heen reisde.

De klimatologische omstandigheden

In het boek wordt er een lente, zomer, herfst en winter doorgemaakt.

Leesverslag **A judgement in stone (Ruth Rendell)**

Nicky van de Ven

© havovwo.nl (februari 2003)

7. Wijze van vertellen

Het verhaal heeft een alwetende of auctoriale verteller. Er wordt namelijk erg vaak commentaar geleverd op de gebeurtenissen in het verhaal. Deze gegevens geven je als lezer opheldering over bepaalde gebeurtenissen of scènes.

8. Spanning

Op het eerste gezicht lijkt het verhaal erg spannend. Maar het verhaal wordt zo langzaam en met zoveel details opgebouwd dat de spanning soms wegvalt. Dit komt denk ik ook door de flashbacks die in het verhaal voorkomen. Wel komt op het einde van elk hoofdstuk de spanning weer even terug zodat het voor de lezer weer interessant wordt om verder te lezen. Dit gebeurt ook in de scènes van de moord op de Coverdale's. Over het geheel gezien is het een spannend verhaal om te lezen.

9. Thema en motieven.

Het thema van het boek is het analfabetisme van Eunice dat er uiteindelijk voor zorgt dat ze samen met Joan Smith de familie Coverdale vermoord.

Het motief 'analfabetisme' speelt in het verhaal de grootste rol. Het was de reden van Eunice om de moord te plegen. Heel het verhaal draait alleen maar om het analfabetisme van Eunice.

Het motief 'verleden' speelt over het algemeen een rol. Dit komt vooral door de vele flashbacks in het verhaal. Zo kom je naarmate het verhaal vordert steeds meer te weten over het verleden van Eunice en het verleden van Joan Smith. De 'dood' speelt verder ook een rol. Eunice had al op relatief jonge leeftijd haar vader vermoord omdat hij haar het leven wel moeilijk zou kunnen maken. En natuurlijk heeft de moord op de Coverdale's met de dood te maken.

10. Personages

Eunice Parchman

Eunice Parchman is een grote forse vrouw, met een ijzige blik. "Eindelijk lachte Eunice. Haar ogen bleven koud, onbewogen, maar haar mond bewoog. Iets wat zelden voor kwam."(p. 17)

Ze is een vrouw die bij de dag leeft en niet ver vooruit kijkt. Het verleden doet haar zelf nog minder. Ze is koud en je zou denken dat ze geen gevoel heeft, toen haar vader ziek was en hij niet stopte met het fluiten van een deuntje, had Eunice een kussen gepakt en het zolang op zijn gezicht geduwd dat hij stopte met tegenstribbelen. Toen een nieuw familielid (van de broer van George) werd geboren, keek ze ernaar, en liep weg. Ze zei niks, ze deed niks, ze ging weer schoonmaken. Daar was ze voor gekomen.

"Ze was het vreemdste individu dat ze ooit zouden leren kennen. Als ze hadden geweten wat haar verleden inhield, dan zouden ze voor haar zijn weggevlucht, of zouden ze voor haar hun deuren vergrendeld hebben als voor de pest." (p.35) Dat waren de gedachte die rond gingen in het dorp, ze ontweken Eunice omdat ze er altijd bij liep alsof ze bezeten was door een boze geest, dat straalde ze uit. Dit was niet zo, van binnen was ze leeg. Niet extreem aardig, niet kwaadaardig maar ook niet normaal, ze was anders. Afstotelijk anders.

"Geen moment kwam het bij haar op naar de kleurentelevisie te kijken in de woonkamer. Een typische trek in het karakter van Eunice, ze schrok niet terug voor moord of chantage, maar iets stelen of lenen zonder het te vragen had ze nooit gedaan."(P.136) Ze was een mens met degelijke normen en waarden.

Ze veranderd niet, "Ze is opgevoed op een manier en zal ook altijd zo blijven."(p.15)

Leesverslag **A judgement in stone (Ruth Rendell)**

Nicky van de Ven

© havovwo.nl (februari 2003)

Joan Smith

Joan was ook anders, ze was ooit prostituee geweest, maar was daarmee gestopt nadat ze bij de Epiphania was opgenomen, een streng gelovige groep. Maar het deed Joan geen goed, ze werd er gek van. "O, we hebben hem gekastijd op zijn hoge plaats, in het bed van zijn ontucht hebben we hem getroffen. Ik ben het instrument van 's Heren wrake. Ik ben het zwaard in zijn hand en de speer in zijn rechter hand." (p.201)

Joan dacht dat ze alles mocht doen, want zij was de wraak van de Heer. Dit soort kreten riep ze om het uur, soms werd ze daarna weer rustig, maar meestal niet.

Joan was druk en een spin om te zien. Mager van hier tot en met, armpjes als lucifers. Haar benen waren niet veel dikker. Ze had haar wat leek op een vogelnest van gouden takjes. "Die krankzinnige heks met dat gouden vogelnest op haar kop." (p.121)

Dat was hoe ze beschreven werd in het dorp, wat ook de beste uiterlijke beschrijving is.

De Coverdale's

De Coverdale's zijn degenen die vermoord worden. De familie bestaat uit, Jacqueline en George met de kinderen: Giles en Melinda.

Jacqueline is getrouwd met George, een aantrekkelijke man. "George Coverdale was een bijzonder knappe man met klassieke gelaatstreken en nog even slank als in 1939, toen hij roeide voor de universiteit." (p. 13) Hij is netjes en zeker niet dom. Als hij iets graag wil of niet helemaal vertrouwd, dan zal er alles op alles zetten om er het fijne van te weten of het te laten gebeuren.

Melinda is een jonge vrouw van twintig met lang, donker blond haar en donkere ogen. Ze trekt zich niet veel van andere aan, ze kleed zich zoals ze wil en doet zo als zij wil. Ze heeft een zeer uitgesproken eigen willetje. Ze is druk en probeert vrienden te worden met Eunice, ze heeft medelijden met dat "Onsociale, eenzame wezen" (p. 127) maar slaagt daar niet in. In tegenstelling juist, zij ontdekt het geheim en heeft daarmee haar doodvonnis getekend. Giles is een nerd tot en met, hij leest, hij eet (terwijl hij leest) hij gaat naar school, waar hij leest, en zelfs tijdens het avondeten heeft hij een blad of boek bij zich. Hij besteedt dan ook helemaal geen aandacht aan zijn uiterlijk of sociale contacten. Hij heeft een puistenkop en geen vrienden. Verder wordt hij niet echt genoemd in het verhaal.

11. Titel, ondertitel en motto

De titel van het boek verwijst naar de kilheid van Eunice. De titel wordt eigenlijk letterlijk in het boek verklaard;

"The music had stopped. Joan must have stopped it. The banging had stopped and the screaming. A silence more profound, more soothing to the mind and the savage breast, filled the drawing room like a thick tangible balm. It held Eunice suspended. It petrified this stone-age woman into stone. Her eyelids drooped and she breathed evenly and steadily so that, had she had an observer, he would have supposed her fallen asleep where she stood. A stone that breathed was Eunice, as she had always been."

Het boek heeft geen ondertitel of motto.

12. Persoonlijke beoordeling

Het onderwerp

Ik vond het onderwerp van het boek wel interessant. De boeken die ik de afgelopen tijd heb gelezen gaan meestal over hele andere dingen. Daarom was deze afwisseling wel leuk en interessant. Met het onderwerp heb ik verder helemaal niets omdat het boek over een moord gaat. Wel komen er in onze tijd steeds meer moorden voor die steeds vaker ook niet worden opgelost. Deze maand zijn in Tilburg drie moorden gepleegd. Ik kan me gewoon nog steeds niet voorstellen dat in Tilburg, 6 kilometer van mijn veilige thuis vandaan deze maand drie (!) moorden zijn gepleegd. Toch is de moord in het boek heel anders dan de moorden die we in Tilburg hebben gezien. Zelf denk ik dus redelijk vaak aan het onderwerp van het boek. Ook al is Nederland zo'n

Ik zou niets uit het boek willen veranderen. Daar mag je als lezer niet over oordelen, vind ik. Een boek moet je laten hoe het geschreven is, want alles heeft een samenhang tot het uiteindelijke resultaat over het geheel. De kaft maakt het boek, het verhaal maakt het boek, de schrijver maakt het boek. Er zijn allerlei omstandigheden bij betrokken die het boek tot zo'n mooi boek gemaakt hebben. Hier kan en wil ik als lezer niets aan veranderen.

Verder zijn er genoeg boeken en films die over het onderwerp moord gaan, die ik heb gelezen en gezien.

Leesverslag **A judgement in stone (Ruth Rendell)**

Nicky van de Ven

© havovwo.nl (februari 2003)

De gebeurtenissen

De gebeurtenissen en de gevoelens van de hoofdpersonen in het boek spelen ongeveer wel een even belangrijke rol. De gevoelens zijn namelijk vaak de gevolgen van de gebeurtenissen. Dit zorgt ervoor dat het gevoel niet zonder de gebeurtenis kan, maar de gebeurtenis ook niet zonder het gevoel.

Er kwamen zeker niet te veel gebeurtenissen voor in het verhaal. De gebeurtenissen, en de manier waarop ze elkaar opvolgden, zorgden ervoor dat het verhaal spannend bleef en er voor zorgde dat je wilde weten hoe het verhaal afliep. De gebeurtenissen waren meestal wel spannend en werden op een avontuurlijke manier verteld. Soms een beetje kinderachtig, maar vaak ook erg geloofwaardig.

De gebeurtenissen riepen niet echt speciale gevoelens bij me op. Wel moest ik vaak aan de tegenwoordige maatschappij denken bij sommige gebeurtenissen.

De afloop van het boek had ik wel verwacht. Gedurende het hele verhaal werd er al ingespeeld op de moord. De alwetende verteller liet telkens wel weten wat er komen zou.

De personen

De hoofdpersoon kwam naar mijn gevoel levensecht over. Ze heeft denk ik een psychische stoornis waardoor ik me niet goed in haar kan inleven. Wel kan ik me voorstellen dat het erg moeilijk leven is wanneer je niet kan lezen of schrijven. In de tegenwoordige maatschappij komt zoiets bijna niet meer voor. Het is haast een vereiste voor een leven in deze maatschappij geworden.

Ik heb op een zekere manier wel respect voor de hoofdpersoon. Ze doet haar werk goed en probeert geen moeilijkheden op te zoeken. Wanneer ze zou kunnen leven was haar leven een stuk makkelijker geweest. Ze zou dan de moord niet hebben gepleegd. Ik kan verder geen eigenschappen van de hoofdpersoon in mezelf vinden.

Als ik de auteur was, zou ik de hoofdpersoon niet anders laten handelen. De hoofdpersoon 'maakt' het boek. Als de hoofdpersoon anders zou gaan handelen zou een deel van het boek veranderen. En zoals ik eerder heb gezegd; een boek moet je laten zoals het geschreven is, want alles heeft een samenhang tot het uiteindelijke resultaat over het geheel.

De opbouw

Ik vond het verhaal redelijk moeilijk opgebouwd. Het begin van het boek snapte ik niet helemaal. Dit kwam vooral door het vertelperspectief. Later werd het steeds duidelijker, vooral door de alwetende verteller die de lezer op de hoogte houdt van allerlei ontwikkelingen. Hierdoor kun je je als lezer makkelijker inleven in het verhaal. In het boek waren geen delen die ik niet kon lezen. Er waren wel delen in het boek die ik moeilijker kon lezen. Dit kwam doordat ze onbegrijpelijk en in het Engels waren.

Het boek was erg spannend. Vooral het eind van het boek vond ik spannend.

Het taalgebruik

Het taalgebruik in het boek vond ik best makkelijk. Als ik iets niet snapte zocht ik het wel op in het Engels woordenboek. De gebeurtenissen werden op een erg duidelijke manier beschreven. Elke gebeurtenis werd beschreven met erg veel details waardoor het erg realistisch werd. Daardoor kon ik me een goede voorstelling van de gebeurtenis maken. Dialogen kwamen in het boek vaak voor. Deze werden dan wel op een natuurlijke wijze weergegeven.

In het boek zaten niet echt zinnen of fragmenten die ik zou willen onthouden. Het boek is meer geschreven voor ontspanning en heeft verder een moraal. Filosofieën in het boek blijven uit.